

Ejerlaget for matr.nr. 23 ao af Lyngby

75 år

Jubilæumsskrift 1929-2004

**Ejerlaget for matr.nr. 23 ao af Lyngby
Juli 2004**

Redaktionskomite: Festudvalget

Charlotte Dyerberg

Litten Emborg

Malene Rying

Margrethe Thomsen

Erik B. Aksig

Forsidefoto: Jan Kofod Winther, 1989.

Øvrige foto: Erik B. Aksig, 2004.

Kilder:

Lyngby-Taarbæk Kommuneatlas. Byer og bygninger 2000. Lyngby-Taarbæk Kommune og Skov- og Naturstyrelsen.

Jubilæumsskrift 60 år. 1989.

Jubilæumsskrift 70 år. 1999.

Nutidigt materiale fra ejendomsmægler: Home, Kgs. Lyngby.

Vejviser for Lyngby-Taarbæk Kommune 1930-90.

Salgspriser og tidligere ejendomsvurderinger: Tingbogen, Retten i Lyngby og Landsarkivet.

Forbrugerprisindeks 1900-2003: Danmarks Statistik, www.statistikbanken.dk.

Ejendomsvurdering 1. oktober 2003: www.vurdering.toldskat.dk.

Beboere i ejerlaget.

Forord

Erik B. Aksig

Vores trekantede rækkehusbebyggelse fylder 75 år. Det er faktisk mange år og svarer til den gennemsnitlige levetid for en dansker. Huse lever dog længere end mennesker, og vi har bygninger i Danmark, der er over 750 år gamle.

Forandringer i huse og haver

Ligesom alder kan ses på vi mennesker, kan alder også ses på huse, og der er sket mange ting med vores rækkehuse i de 75 år. Nødvendige reparationer, udvendig eller indvendig forskønnelse, så bebyggelsen som helhed fremstår anderledes end den gjorde i 1930-erne.

De nære omgivelser i form af haver og fællesareal er også anderledes. Husene blev bygget på ”bar mark”, så i begyndelsen var der ikke hække, buske og træer, men alene trådhegn og låger – de trådhegn og låger, der enten er bevaret, sat fint i stand, udskiftet, fjernet eller tilbringer en rusten og næsten bortgemt tilværelse inde i en hæk.

Nu har et flertal af ejerne stemt for, at vi sammen med Lyngby-Taarbæk kommune skal se på en lokalplan for vores bebyggelse. En lokalplan, der med udgangspunkt i vores eksisterende love og retningslinier kan støtte vores fælles bestræbelser for at bevare rækkehusbebyggelsen som en helhed.

Forandringer i omgivelserne

De ydre omgivelser er også ændret meget i tidens løb. Dengang var det enkelte villaer, ubebyggede arealer og to store skoler – Engelsborgskolen og Lyngby Statsgymnasium. Efterfølgende kom der flere rækkehuse og villaer, boligblokke, sågar en kirke. Og senest en sportshal med fritidsklub samt et Børnehus, der har afløst tennisbanerne (der også har været brugt som skøjtebaner om vinteren). Der er stadig flere planer for vores omgivelser – nogle kendte, andre måske dårligt nok tænkte endnu. Hvad skal der for eksempel ske med gymnasiebygningerne, der er købt og sat til salg igen? Kommer der institutionsboliger på gymnasiets sportsplads, som det har været omtalt i Det Grønne Område her i foråret?

Trafikken

Trafikken omkring bebyggelsen er et emne, der har været drøftet i mange år, især på de to indfaldsveje til Lyngby centrum – Buddingevej og Engelsborgvej. To veje der har haft daglige kødannelser i mange år. Kan Engelsborgvej blive lukket som gennemkørselsvej ved Engelsborgskolen? Kommer der en ændring af den kollektive trafik på Buddingevej med letbane, eller bliver trafikken blot forbedret ved en ændring af busbanen?

Skal rækkehusene på Buddingevej afgive forhave til vejen, ligesom det skete for nr. 18A og 18B samt nr. 44A til 46B tilbage i 1960-erne.

Historiske bidrag

Ejerlaget har ved 60 og 70 års jubilæerne udgivet jubilæumsskrifter som blandt andet indeholder dokumentationsmateriale fra bebyggelsens første tid, det Kongens Lyngby, der var engang, og om udviklingen op gennem årene. Det bedste fundament for ens fremtid er et godt kendskab til sin fortid. Festudvalget har genoptrykt lidt af dette historiske materiale og har også genbrugt det fine foto af bebyggelsen i sine grønne omgivelser, som blev taget til jubilæet i 1989. Salgsomtalerne fra 1930 er suppleret med moderne salgsomtaler fra 2004.

Bidrag fra beboere

Festudvalget har ønsket at bygge videre på det historiske med viden og meninger fra de mennesker, der bor i rækkehusene nu. Bidragyderne til afsnittene om at være børn i bebyggelsen spænder vidt i alder fra børn til pensionister. Alle er blevet spurgt om et særligt bidrag om deres eget hus og have. Festudvalget har ikke ønsket at få bidrag om alle 76 huse – det skal være et jubilæumsskrift og ikke

en bog. Vi er glade for de bidrag, vi har modtaget. De afspejler glæden ved at bo godt og belyser fint, at det også er små ting, der tæller i dagligdag og til fest.

Det grønne anlæg

Selve dagligdagene og festerne i anlægget tæller også. Vi har i tidens løb fået suppleret tennisbanerne med mere end grønne plæner og bøgehække. Der er efterhånden kommet et pænt legeanlæg med mange forskellige tilbud. Det fik måske en hård fødsel omkring 1970, men nu er det en fasttømret og uundværlig del af vores fælles grønne område. Endvidere er tennisbanernes sportslige tilbud til børn og voksne for nylig blevet suppleret med en petanquebane.

Dagligdag og fest

Vi har fået suppleret de årlige generalforsamlinger – pligtmøderne – med andre og mere uformelle begivenheder. Gennem et år kan det blive til:

- Fælles fastelavn med tøndeslagning i garagegården, hvor både børn og voksne møder mere eller mindre udklædt. Der slås til tre tønder, for små børn, store børn og voksne, og der kåres tre kattekonger og -dronninger og vi slutter med sodavand/kaffe og fastelavnsboller.
- Generalforsamling (mest) for de voksne, hvor der også er sodavand/øl/kaffe og hjemmebagte kager.
- Forårsklargøring af anlægget, tennisbaner og legeplads med oprydning, rivning, kontrol af striber, maling osv. Samt sodavand/øl/kaffe og hjemmebagte kager. Resten af sommeren passes anlægget af ejerlagets gartner.
- Sommerfest i garagegården (næsten hvert år) med sammenskudsservering, grill og snobrød. Lidt underholdningsboder til børnene og dans. Samt en limbokonkurrence – how low can you go.
- Hygge-double-tennisturnering med efterfølgende spisning i anlægget, samt den årlige tennis-match mod en anden bebyggelse i kommunen, Hvidegårdsparken.
- En petanqueturnering er endnu ikke blevet en tradition, men der er stærke tilløb til det blandt andet i forbindelse med festerne. Tidligere i år var der en petanquekamp med to hold mod firmahold fra Børsen – også et festligt indslag på en forsommeraften med noget godt at spise og drikke.

Købspriser og vurdering

På grundlag af et studium af tingbøgerne på dommerkontoret ude i Sorgenfri og på Landsarkivet er der blevet sammensat en oversigt over bebyggelsens økonomiske forløb fra en samlet værdi på ca. 1,6 millioner kr. i 1930 (og det var mange penge dengang) til den seneste vurdering pr. 1. oktober 2003, hvor den samlede værdi udgør 188 millioner kr. (og det er mange penge i dag). Fællesarealet indgår i disse beløb med 40.000 kr. i 1930 og 650.000 kr. i dag.

Jubilæumshilsen

Vi håber, at I alle vil tage vel mod dette jubilæumsskrift om vores dejlige trekantede rækkehusbebyggelse. Vi håber også, at alle får en god jubilæumssommer og ikke mindst en god og mindeværdig jubilæumsfest midt i august.

Festudvalget

Indholdsfortegnelse

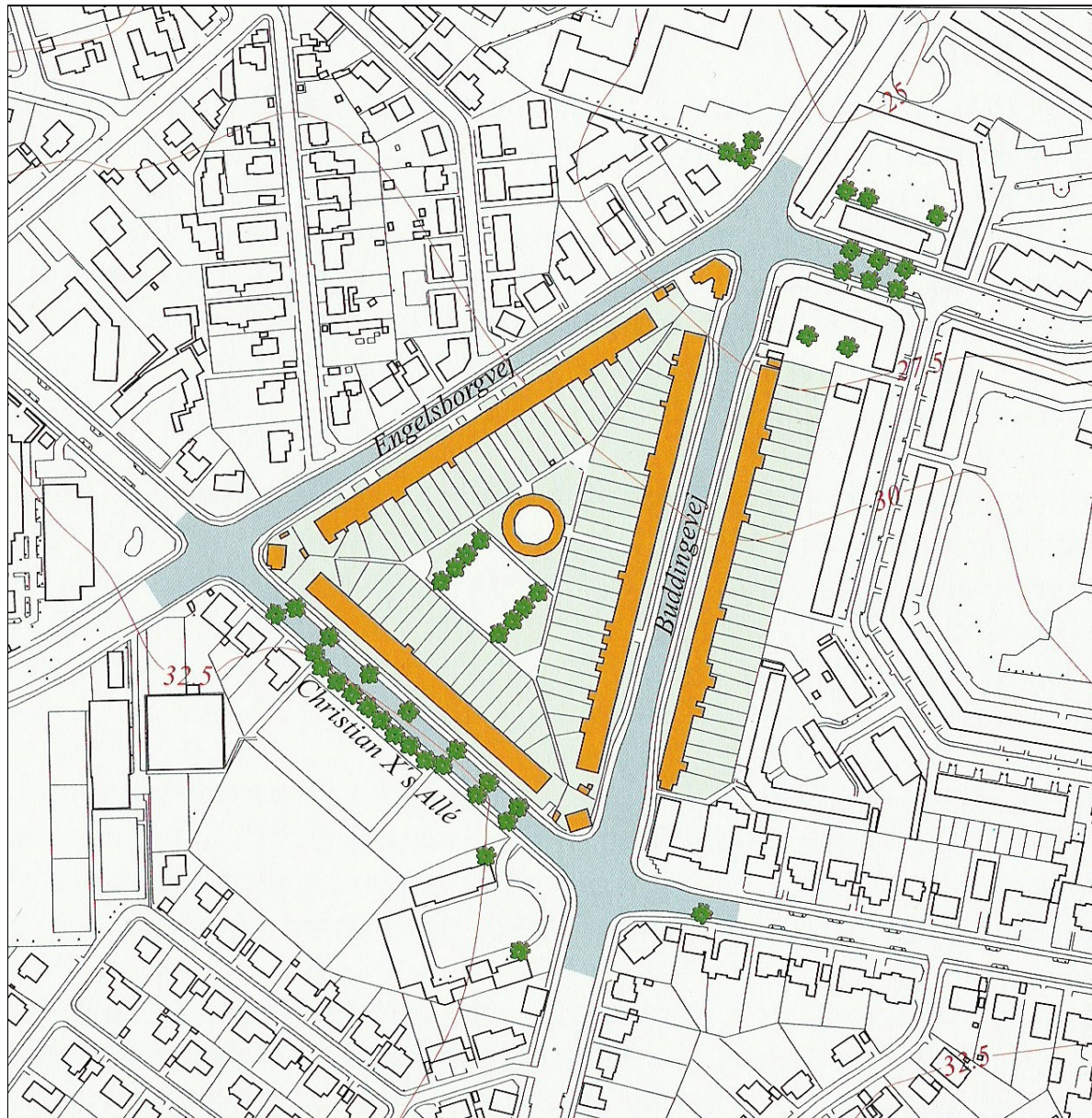
Forord	1
Indholdsfortegnelse	3
Lyngby-Taarbæk Kommuneatlas	4
Hvordan er det nu, at rækkehusene ser ud	6
Rækkehusene set med ejendomsmæglerøjne	7
Eksempler på salgsomtale fra tiden omkring 1930.....	7
To eksempler på salgsomtale fra 2004.....	9
Huspriser og vurderinger m.m. 1929 - 2004	10
Købspriser 1929-2004	10
Hvor tit skifter husene ejer	11
Den samlede vurdering af vores bebyggelse 1930-2003.....	12
Hvordan er dagligdagens priser steget i de 75 år.....	12
Hvad er vurderingen for et rækkehus i dag	13
Beliggenhed betyder forskellig vurdering	13
At være barn i et trekantet rækkehusområde i gamle dage	14
Erindringer om en lykkelig barndom i anlægget i 30-erne og 40-erne	14
Barn i 50-erne i ”Rækkeland” og lidt om tiden herefter	16
At være barn i et trekantet rækkehusområde i vore dage	19
Barndom i anlægget omkring årtusindskiftet	19
Essay om et barndomsparadis.....	20
Det vil jeg huske fra Anlægget	21
Fem år der forandrede anlægget	22
Bestyrelsens håndtering af problemer med børns leg i perioden frem til 1969.....	22
Græsrodsbevægelsen ADU (Anlæggets Demonstrerende Ungdom).....	23
Motiveret forslag til dagsordenpunkt om legeplads.....	24
Det opfølgende arbejde i ejerlaget	25
Efterskrift.....	26
Det helt særlige ved hus og have	27

Lyngby-Taarbæk Kommuneatlas

Et kommuneatlas er en registrering og kortlægning af bevaringsværdierne i en kommune med hensyn til arkitektoniske og kulturhistoriske værdier. Her gengives teksten om vores bebyggelse samt to oversigtsplaner fra kommuneatlasen, hvor de engelske rækkehuse er placeret i kategorien "Høj bevaringsværdi".

De engelske rækkehuse

Rækkehusområdet er beliggende i trekantområdet Engelsborgvej, Christian X's Allé og Buddingevej. Bebyggelsen, der er tegnet af murermester Alf Hansen med bistand fra arkitekt J. Magdahl Nielsen, er opført 1928-31 på en del af gården Ulrikkenborgs jorder. I 1935 blev bebyggelsen suppleret med endnu en rækkehusstok, tegnet af arkitekt Thilo, og beliggende på Østsiden af Buddingevej.

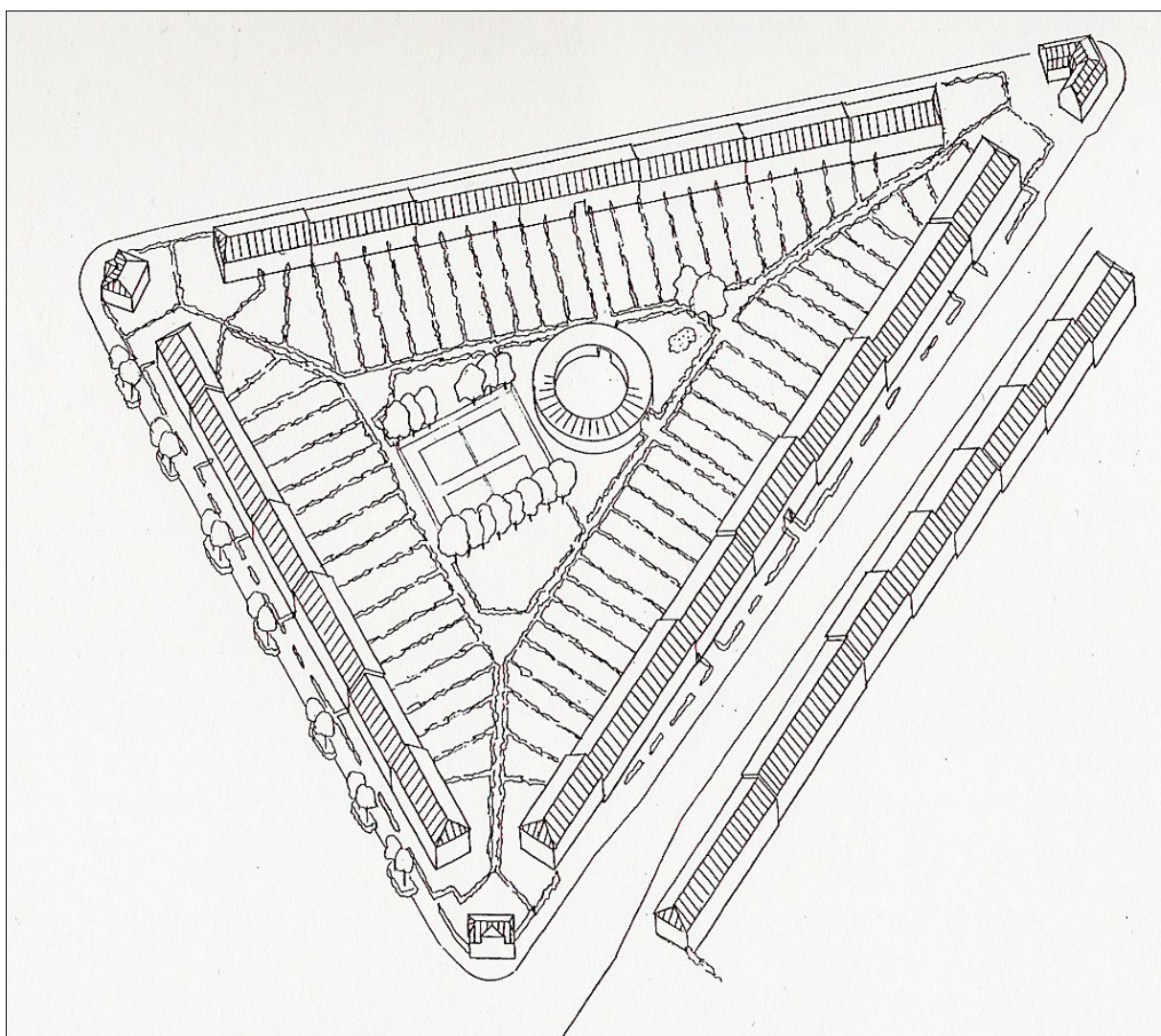

De engelske rækkehuse

De tre ældste rækkehusstokke danner en trekantet karré, hvis hjørner består af fritliggende enkeltbygninger. Bebyggelsen er opført i 2 etager med gule mursten og røde tegltage. De karakterfulde rækkehuse har tilbagetrukne indgangspartier og loggiaer (altannicher) på 1. sal. Hjørnebygningerne er særligt udformede enkeltbygninger med afvalmede tage og store frontkviste. Porte fører til karréens gård, der er indrettet med smalle og lange baghaver, omkranset af hække. I gårdens indre er indrettet et fællesareal med plæner, legeplads og tennisbaner samt et cirkulært garageanlæg. Mod de omgivende, stærkt befærdede veje har rækkehusene små forhaver - ofte indrettet med parkeringsplads. Terrænet falder mod krydset Buddingevej-Engelsborgvej, og bygningerne følger terrænfaldet med aftrappede tagrygninger. Rækkehusstokken øst for Buddingevej er uden loggiaer og mere enkelt udformet.

De engelske rækkehuse ligger centralt i Lyngby, og er meget synlige i bybilledet. Bebyggelsen er en af de ældste rækkehusbebyggelser i kommunen, og har fine kvaliteter. Mange af de tilbagetrukne indgangspartier er muret til - en bygningsændring, der svækker helhedsindtrykket, men trafikintensiteten på de omgivende veje har i nogen grad reduceret brugbarheden af terrasser og loggiaer.

Rejst plan af rækkehusbebyggelsen

Hvordan er det nu, at rækkehusene ser ud

Erik B. Aksig

Facader

Der er mange forskelle på hvordan husfacaderne ser ud:

- Nogle huse har høj tagrejsning, men de fleste har lav tagrejsning.
- Nogle huse har firkanter i altanbrøstningen, mens andre har små søjler.
- Nogle huse har tofagsvinduer, mens andre har firefagsvinduer.
- Nogle huse har loggia og altan til højre, mens andre har det til venstre.

Men hvordan hænger det sammen? Det er såre enkelt:

- Hver husstok har høj tagrejsning i enderne og på midten. De to sæt mellemliggende huse har lav tagrejsning.
- Der er tofagsvinduer og firkanter i altanbrøstningen, hvor der er høj tagrejsning.
- Der er firefagsvinduer og små søjler i altanbrøstningen, hvor der er lav tagrejsning.
- Hvor der er høj tagrejsning, ligger loggia og altan samlet to og to – husene har altså skiftevis loggia og altan liggende til højre og venstre.
- Fra midterpartiet med høj tagrejsning og mod højre ligger loggia og altan i venstre side af husene
- Fra midterpartiet med høj tagrejsning og mod venstre ligger loggia og altan i højre side af husene.

Husstørrelser

Opbygningen med ende- og midterpartier i kombination med indkørslerne fra Engelsborgvej og Buddingevej betyder, at der er fire forskellige størrelser på huse:

- Seks enderækkehuse med en bredde på 10,5 m.
- To midterækkehuse på Christian X's Allé med en bredde på 10,5 m til den ene side og 7 m til den anden. De to midterste vinduer hører til huset til venstre, både set fra gaden og haven.
- Fire midterækkehuse på Engelsborgvej og Buddingevej med værelse oven på indkørsel med en bredde på 7 m på hver side af indkørslen. Vinduet over indkørslen hører til huset til venstre, både set fra gaden og haven.
- 64 almindelige huse med en bredde på 7 m.

Husstokkene er 10 m i dybden.

Hus med høj tagrejsning

Hus med lav tagrejsning

Rækkehusene set med ejendomsmæglerøjne

Eksempler på salgsomtale fra tiden omkring 1930

LYNGBY

Af de ved Statsskolen i Lyngby opførte Rækkehuse er endnu nogle faa tilbage.

Husene er grundmurede i 2-Etager og opførte af gulflammede Sten, fuget med Skrabefuger og Taget lagt af røde Vingesten.

Bebyggelsen er beliggende ca. 5 Minutter fra Lyngby Station og danner en Trekant i hvis Midte der er anlagt Garager, Tennisbaner, Legepladser m. v.

Grundarealet udgør 800 Kv. Alen og det bebyggede Areal 175 Kv. Alen.

Husenes Købesum fuldt prioriteret er Kr. 21.300 med lille Udbetaling for solide Købere. Der er indlagt Centralvarme, varmt Vand i Køkken, Kælder og Badeværelse.

Husene er fritaget for kommunal Ejendomsskyld i 10 Aar.

HUSETS RUMINDHOLD:

Kælder: Arbejds- Brændsel- Vaske- og Varmekælder.
Stuen: Dagligstue 48 □ Al., Spisestue 51 □ Al., Entre, Køkken, Vindfang og flisebelagt Loggia.
1. Sal: Sove-, Paaklædnings-, Børne- og Pigeværelse, fuldt monteret Badeværelse med W. C. samt overdækket Balkon.

HUSETS PRIORITETSFORHOLD:

1. Prioritet: Østifternes Kreditforening
å 4½ pCt. ... Kr. 10.000,00
2. Prioritet: Hypotekforeningen å 5 pCt.
Kr. 3.200,00
3. Prioritet: Lyngby-Taarbæk Kommune
å 5½ pCt. ... Kr. ~~3.840,00~~ 4260.
(der afdrages over 20 Aar).
Alle yderligere Oplysninger faas ved Henvendelse til

Mægler Chr. Lund

Jernbanevej 18, Lyngby

Telefon Lyngby 327

10 Fordele

ved at bo i eget Rækkehus i Lyngby:

1. Et fuldt færdigt Hus, klar til Indflytning, til samme aarlige Ydelse som en Etagelejlighed i Byen.
2. Naar de elektriske S-Tog sættes i Gang, kommer De lige saa hurtigt til Byens Centrum som fra Valby. Et Maanedskort koster kun 31 Øre om Dagen.
3. Herlige Spadsereture i vidunderlig smukke Omgivelser, altid frisk Luft, frie, sunde Forhold for Deres Børn.
4. Kort Afstand til gode Skoler og Gymnasium, moderne Forretningskvarterer, Sports-Idrætspladser, Biograf m. m.
5. Husmoderen i et moderne Hus spares for meget unødigt Arbejde.
6. Skatteprocenten i Lyngby Kommune er kun 5,8 %, billige Ejendomsskatter etc.
7. Gode asfalterede Hovedveje, Fliser paa For-tove, elektr. Gadebelysning overalt, moderne Elektricitets-, Gas- og Vandværk.
8. Husmoderen bestemmer selv sin Vaskedag.
9. En dejlig Have, hvor hele Familien kan høste Glæder og et godt Helbred.
10. i Lyngby Kommune bliver man godt behandlet - og føler sig godt tilpas.

Specification over Købesum, Udbetaling og aarlige Ydelser:

Købesum	23.500
Udbetaling	3.000
	<hr/>
	20.500

Prioriteter:

1. og 2. Prioritet tilsam.	12.500	
3. do.	3.600	
Grundprioritet	1.800	17.900
	<hr/>	
Restkøbesum	Kr.	2.600

hvorpaa opnaas en Decord paa 10 % ved fuld Udbetaling.

Renter og Afdrag:

1. og 2. Prioritet	5% Rente	625,00
3. do.	5% Rente	
	5% Afdrag	360,00
Grundprioritet	5% Rente	90,00
Restkøbesum	5% Rente	
	5% Afdrag	260
		<hr/>
		1.335,00

Amtstueskatter, Forsikring, Vedligeholdelse ca.

100,00

1.435,00

Heraf Kapitalopsparing

 310,00

Henvendelse angaaende Køb af Rækkehusene sker til

Grosserer **Georg Hansen,**
Fanøgade 18.

Telf. Ryvang 2330. Daglig Kl. 9-5.

BESE RÆKKEHUSENE VED STATSSKOLEN I LYNGBY

FACADE MOD BUDDINGEVÆJ

STUEPLAN
OVERRETSSAGFØRER
SVENNING LARSEN
KØBENHAVN
T.F. 14412

KØBESUMMEN
ER
21.300KR.
MED GODE
PRIORITETS FORH.

MURERMESTER.
ALF. HANSEN
LYNGBY
TUNGI.

1. ST. SÆLS PLAN
SAGFØRER
A. FREDRIKSEN
LYNGBY
T.F. 324

BEBYGGELSEN VED LYNGBY STATION.

Ved den Bebyggelse, der i Øjeblikket finder Sted paa Lyngby-Taarbæk Kommunes Grund ved Lyngby Station og Statskole, bliver der opført Familiehuse med 5 Værelser, Pigeværelse, Badeværelse, W. C. og Centralvarme samt Loggia og Balkon, 800 Kv.-Alen Grund.

Køberne bliver Medejere af et stort fælles Areal, hvorpaa der er bygget Garager, indrettet Tennisbaner, Legepladser og smukke Anlæg.

Husene er fritaget for kommunal Ejendomsskyld i 10 Aar og koster fuldt færdige og prioriteret ca. 21.000 Kr. med Udbetaling efter Overenskomst. Husene opføres under Kommunens specielle Tilsyn.

(Omtale fra tidsskriftet Bygmesteren 1929)

To eksempler på salgstale fra 2004.

Kgs. Lyngby. Charme i den Engelske Haveby

Dette er et af de eftertragtede rækkehuse på Buddingevej - opført i gode gedigne materialer og med en virkelig god indretning. Bebyggelsen er meget vellidt med dens gode og helt lukkede fællesarealer: Legeplads, garageanlæg, grønne plæner og gode private tennisbaner - her kan alle børnene (og voksne) løbe og lege.

Huset byder på: Flot præsenteret entre med trappe til 1. salen, 2 lyse stuer en-suite med bræddegulve og stuklofter. Pænt ældre gæstetoilet. Charmerende oprindeligt snedkerkøkken med udgang til terrasse og have. 1. salen er indrettet med stort værelse, 2 gode børneværelser samt "påklædningsværelse" med udgang til flot gammel altan. Endvidere oprindeligt hvidt badeværelse med badekar. Der er et kæmpe stort uudnyttet loftsrum.

God kælder med forrum, vaskerum/bad og toilet, opbevaringsrum samt fadebur.

Haven vender væk fra Buddingevej og er lukket med udgang til fælles stisystem og adgang til fællesaktiviteterne.

Ejendommen trænger til modernisering men er et rigtigt dejligt hus for familien, der gerne vil bo tæt på alle Lyngbys muligheder.

Kontantpris: 2.595.000

Udb.: 175.000

Brutto/Netto: 16.035/13.724

FlexLån(R) F1K: 12.627/11.933

Kgs. Lyngby. Lækkert engelsk rækkehus

Virkelig flot istandsat rækkehus - beliggende i den eftertragtede trekantsbebyggelse, der er helt afskærmet fra trafikken og små stier, med egen legeplads og private tennisbaner. Her er yderst børnevenligt og dejlig roligt! Endvidere tæt på den velrenommerede Engelsborgskole, børneinstitutioner, Lyngbys utallige indkøbsmuligheder, hyggelige cafeer samt mange bus- og S-togsforbindelser. Huset fremstår virkelig indbydende med sandspartlede vægge, nye sprodsede termovinduer, smukke hvidpigmenterede bræddegulve, stuklofter, franske fløjdøre og nye elinstallationer - Alt i den helt rigtige stil.

Husets indretning byder på: Rigtig flot hall med svungen trappe til 1. sal, 2 stuer ensuite med brændeovn, dejligt hvidt køkken med lys træbordplade og porcelænhåndvask.

1. sal er indrettet med repos med skabe, stort soveværelse i forbindelse med kontor/påklædningsværelse med udgang til balkon, stort børneværelse og mindre børneværelse. Lækkert nyt badeværelse med glassten og glasmosaikker.

Kælder med stort forrum til opbevaring og egen indgang, vaskerum og fyrrum med værksted. Endvidere er der stort uudnyttet loftrum.

Stor syd-/vestvendt have med skøn stor træterrasse - her kan sommeren rigtig nydes.

Kontantpris: 2.995.000

Udb.: 195.000

Brutto/Netto: 18.144/15.446

Huspriser og vurderinger m.m. 1929 - 2004

Erik B. Aksig

Købspriser 1929-2004

Oplysninger fra tingbogen

Tingbogen på Lyngby dommerkontor rummer oplysninger om købspriser m.m. for ca. 230 ejerskifter samt en del ejendomsoverdragelser ved skifte og arv foruden de 76 første køb.

Der har ifølge tingbogen været 4 tvangsauktioner i tidens løb, den seneste var i 1992.

Den gennemsnitlige købesum for det enkelte år er selvfølgelig kun baseret på de huse, der ifølge tingbogen er handlet det år. Da antallet af hushandler pr. år ikke er stort, vil der derfor være variationer i opadgående retning for de år, hvor der er handlet et eller flere af midterhusene eller af de seks enderækkehuse, der jo er en halv gang større end de fleste andre huse, og derfor også handles til større priser. Ejerskifter, der er sket ved skifte og arv, er ikke medtaget, da de som regel gennemføres på grundlag af ejendomsvurderingen og derfor ikke afspejler den reelle markedspris.

Oplysningerne vises nedenfor i tre oversigter for årene 1929-1954, 1955-1979 og 1980-2004.

Alf Hansens køb og salg og andre historiske oplysninger

Murermester Alf Hansen købte i 1928 det oprindelige matr.nr. 23 ao Lyngby af Lyngby-Taarbæk Kommune for en samlet pris på 192.017 kr. Skødet blev tinglyst den 25. juli 1928.

Arealet blev opdelt til de 76 rækkehuse, de tre huse på hjørnerne samt fællesarealet, der beholdt betegnelsen matr.nr. 23 ao. De nye grunde blev til matr.nre. 23 aq-aø, ba-bø og da-dq. Rækkehusgrundene fik husnumrene Buddingevej 18A-46B, Engelsborgvej 3-55 og Ulrikkenborgvej 19-57. Engelsborgvej blev i 1934 forlænget ned til Ulrikkenborg Plads, og numrene blev ændret til 33-85. Ulrikkenborgvej blev i 1942 omdøbt til Christian X's Allé, og numrene blev ændret til 164-126. Fællesarealet blev tilskødet Ejerlaget for matr.nr. 23 ao af Lyngby. Købsprisen var 0 kr. og ejendomsvurderingen 40.000 kr. Skødet blev tinglyst den 17. september 1930 efter at være blevet underskrevet af Ejerlagets første bestyrelse: Bankassistent Jacob Lauritzen (B40B), Kommunelærer John Zimsen (E61), Overassistent Karl Vester (E33) og Landinspektør Hans Windfeld (C146).

Alf Hansens salg af de 76 huse blev ikke gennemført på et år, men strakte sig over flere år fra 1929. I de første fire år 1929-32 blev der solgt knap 70 af husene, og derefter et enkelt hus en gang i mellem. Prisen de første år var 21.300 kr. for et almindeligt rækkehus, ca. 23.000 kr. for et rækkehus i midten og 26.000 kr. for et enderækkehus. Den seneste handel, hvor Alf Hansen stod som sælger, er fra 1940, hvor prisen var 20.000 kr.

De tre grunde på hjørnerne (matr.nre. 23 aq, bp og ck) blev ikke medlemmer af ejerlaget, fordi de var forretningsejendomme. På Buddingevej 48 var der først ismejeri og brødudsalg og senere købmandsforretning 1930-68. På Engelsborgvej 31 var der slagterforretning 1930-1968 og købmandsforretning 1930-1990. På Engelsborgvej 87 var der købmandsforretning 1934-60.

Købspriser årene 1929 til 2004

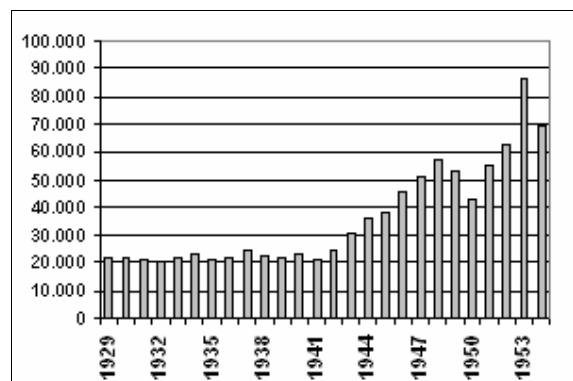

Fig. Gennemsnitlige købspriser 1929-54

I de første 12 år frem til de første år af anden verdenskrig varierer priserne omkring 20.000 kr., dog er de lavest i årene 1932 og 1935, hvor en del huse købes for under 20.000 kr.

Murermester Alf Hansen måtte også sætte prisen ned og sælge nogle huse for 19.500 kr. Ja, helt ned til 18.500 kr.

Der var dog også en del videresalg. Der var faktisk 35 huse, der blev solgt igen i løbet af 30-erne, dog ikke alle til en lavere pris.

Derefter stiger priserne jævnt, dog stadig med nogle nedadgående variationer, frem til 1954.

Den jævne stigning fortsætter til købesummen

når ca. 125.000 kr. i 1961.

Herefter stiger prisen mere, men stadig jævnt, til 400.000 kr. i 1976.

Derefter sker der et voldsomt spring op til priser på 800.000 kr. over kun et par år til 1980.

Der var ingen hushandler i årene 1962 og 1974.

De næste 13 år er der store variationer op og ned i priserne, både på grund af store ændringer i renteniveauet og fordi der efterhånden også er store forskelle i husenes indretning m.v.

Priserne starter ved 800.000 kr. og varierer mellem 600.000 kr. og 1,1 million kr. med nedadgående tendenser både i begyndelsen af 1980-erne og begyndelsen af 1990-erne.

Den lave gennemsnitlige købesum i 1992 skyldes, at den ene af de to handler dette år var en tvangsauktion på et hus under ombygning.

De næste 7 år er der en kraftig stigning fra 1 til 2,5 millioner kr. frem til år 2000.

Nu er vi inde i en periode med en mere jævn stigning, og ifølge forårets avisskrivelser forventer ejendomsmæglere og banker fortsat en stigning i ejendomspriserne – også for rækkehuse.

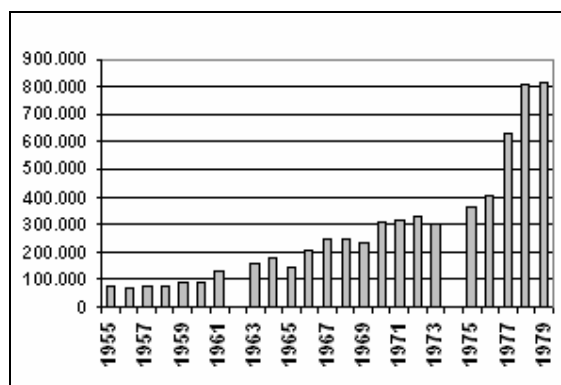

Fig. Gennemsnitlige købspriser 1955-79

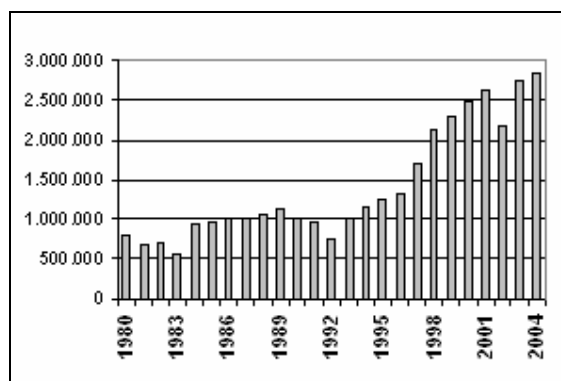

Fig. Gennemsnitlige købspriser 1980-2004

Hvor tit skifter husene ejer

Hvor mange ejere har et rækkehus haft

Som nævnt i indledningen til forrige kapitel er der i tidens løb gennemført omkring 300 ejerskifter, heraf er de 76 selvfølgelig førstegangssalg.

Disse 300 køb fordeler sig ikke ens på husene. Fem huse har haft 7 eller 8 forskellige ejere i løbet af årene, mens 11 huse kun har haft to ejere i de 75 år.

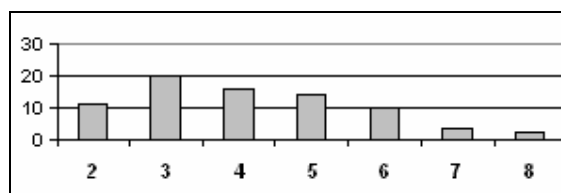

Fig. Antal ejere pr. hus

Hvor mange huse handles pr år

Antallet af hushandler pr år fordeler sig meget forskelligt. De første år var der naturligvis mange på grund af førstegangssalg, mens der ingen hushandler var i 1962 og 1974.

En gennemgang af de sidste 25 år viser 86 hushandler i årene fra og med 1980, varierende mellem 1 og 7 pr. år.

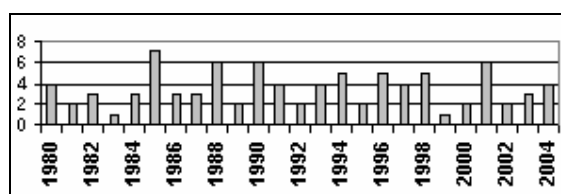

Fig. Antal hushandler pr. år 1980-2004

Den samlede vurdering af vores bebyggelse 1930-2003

Vurderingen af rækkehusene

Bebyggelsen består af 64 almindelige rækkehuse med et bebygget areal på 66 m², seks huse midt i rækken med et lidt større areal og seks *enderækkehuse* med et bebygget areal på 102 m². Ved de første salg i 1929 var ejendommene endnu ikke vurderet. Et almindeligt rækkehus var i 1930

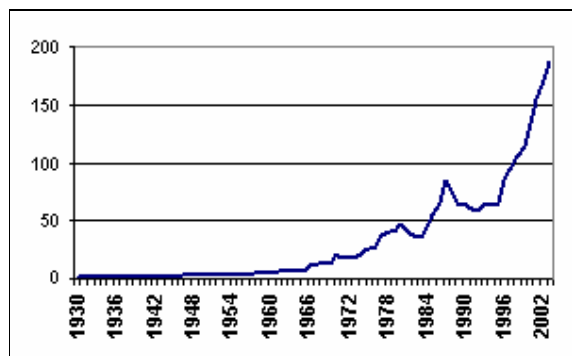

Fig. Samlet ejendomsværdi millioner kr. 1930-2003

vurderet til 19.500 kr. og et enderækkehus til 24.000 kr. De 76 rækkehuse og fællesarealet havde dermed en samlet vurdering på ca. 1,6 millioner kr. i 1930.

På grundlag af de vurderinger, der er oplyst i forbindelse med de enkelte hushandler, er der skønsmæssigt beregnet en samlet vurdering for hvert år. For 1970 var det ca. 20 millioner kr. og for 2000 ca. 134 millioner kr. Ifølge den aktuelle vurderingsfortegnelse er den samlede vurdering nu ca. 188 millioner kr. pr 1. oktober 2003.

I begyndelsen af 1980-erne og igen i begyndelsen af 1990-erne sker der tydelige fald i ejendomsvurderingen.

Vurderingen af fællesarealet

Fællesarealet med garageanlæg blev i 1930 vurderet til 40.000 kr. og havde i 2000 nået en vurdering på 2,4 millioner kr. Efter ønske fra ejerlaget blev vurderingen ændret i 2001, så det nu kun er garageanlægget, der vurderes selvstændigt, mens værdien af det grønne med tennisbaner og legeplads indgår som en del af den enkelte ejendoms værdi. Herefter er fællesarealets vurdering 650.000 kr. Stigningen i ejendomsværdi for det enkelte rækkehus på grund af denne omlægning af vurderingen kan beregnes til knap 25.000 kr.

Hvordan er dagligdagens priser steget i de 75 år

Forbrugerprisindeks

Danmarks Statistik beregner et forbrugerprisindeks, der viser prisudviklingen for de varer og tjenester, der indgår i de private husholdningers forbrug på dansk område, inklusive boligudgifter.

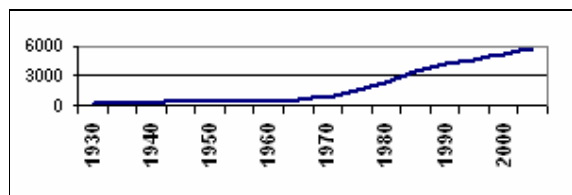

Fig. Forbrugerprisindeks 1930-2003

Forbrugerprisindekset beregnes med år 1900 som udgangspunkt. Det betyder, at værdien for år 1900 er fastsat til 100.

Forbrugerprisindekset var 188 i 1930, men faldt til 177 i 1932. Det steg dog igen og nåede 937 i 1970, 5.253 i 2000 og 5.622 i 2003, hvor det var ca. 30 gange større end forbrugerprisindekset i 1930.

Stigningen i ejendomsvurdering

Ejendomsvurderingen i 2003 er ca. 120 gange større end ejendomsvurderingen i 1930. Den er med andre ord steget fire gange mere end forbrugerprisindekset i de 75 år.

Den hurtigere stigning i vurderingen er meget lille i de første mange år, men kraftigere fra midten af 1960-erne.

I 1970 er stigningen i ejendomsvurderingen siden 1930 det dobbelte af stigningen i forbrugerprisindekset, og i 2000 er stigningen i ejendomsvurderingen siden 1930 tre gange mere end stigningen i forbrugerprisindekset.

Hvad er vurderingen for et rækkehus i dag

Først ensartet vurdering gennem mange år

I mange år har vurderingen af de enkelte huse været ensartet i forhold til hinanden, fordi husene blev bygget ens og havde samme standard.

Men i tidens løb er mange af husene blevet ændret ved moderniseringer, ændringer af kælder, lukning af loggia, indretning af tagetage og lignende.

Nu større spredning i vurderingen

Der er derfor nu en spredning i de fastsatte ejendomsværdier fra 2,15 til 3,5 millioner kr. pr hus ved vurderingen pr. 1. oktober 2003.

Hovedparten af husene er vurderet nogenlunde ensartet, idet 50 huse er vurderet fra 2,15 til 2,45 millioner kr. mens de 6 enderækkehuse alle har en vurdering på over 3 millioner kr.

Der er dog endnu kun gennemført et enkelt salg med en pris på over 3 millioner kr.

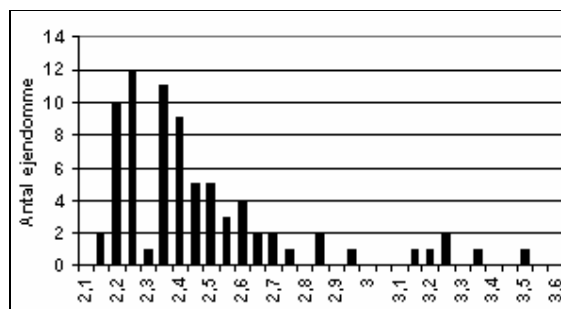

Fig. Ejendomsværdi 2003 i millioner kr.

Beliggenhed betyder forskellig vurdering

Ejendomsværdi

En beregning af den gennemsnitlige vurdering på henholdsvis Buddingevej, Engelsborgvej og Christian X's Allé viser, at ejendomsvurderingen generelt er højere på Christian X's Allé.

Den gennemsnitlige ejendomsvurdering (inklusive enderækkehusene) på de tre veje er henholdsvis 2,43, 2,44 og 2,56 millioner kr.

Grundværdi

Forskellen mellem vurderingerne skal findes i grundværdien, der er ca. 130.000 højere på Christian X's Allé.

Forskellen skyldes, at vurderingsmyndighederne har givet et støjnedslag i grundværdierne på Engelsborgvej og Buddingevej i forhold til Christian X's Allé, der ikke er en hovedindfaldsåre til Lyngby bymidte.

Husværdi

Den gennemsnitlige husværdi, beregnet som forskellen mellem ejendomsværdi og grundværdi, er stort set den samme på de tre veje, nemlig 1,88 millioner kr.

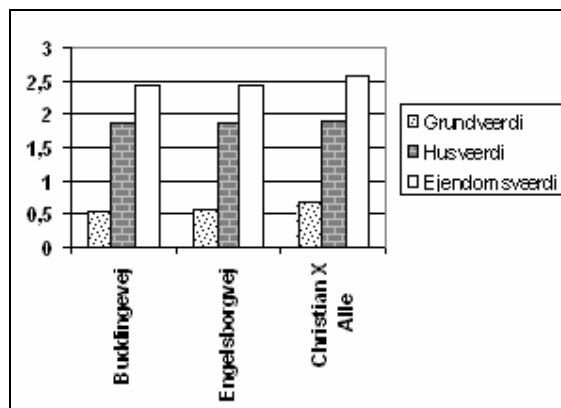

Fig. Værdi af grund, hus og ejendom i millioner kr.

At være barn i et trekantet rækkehusområde i gamle dage

Erindringer om en lykkelig barndom i anlægget i 30-erne og 40-erne

Karen Lauritsen og Lis Lossmann, årgang 1930

Den allerførste erindring om anlægget er en stor tom helt bar trekant, hvor man så direkte over på husene overfor hen over lange, mere eller mindre tomme og jomfruelige havestrimler med alle de mange og lange rækker af ståltrådshegn mellem haverne (det lignede næsten løbegange i en fangelejr). Men snart voksede de bittesmå birketræer op, bøgehækkene og den meget smukke rosenpergola m.m.

Der var meget flot og velholdt dengang. Det kunne der også sagtens være med en gartner, der gik og passede det hele. Han sørgede for frisk grus på stierne, at græsplænerne altid var som grønne gultæpper og for de flotteste blomsterbede.

De fleste mødre gik hjemme, eller der var en husalf, så der var børn i anlægget på alle tider i dagens løb (vuggestuer og børnehaver var jo ikke opfundet endnu). Vi spillede tennis, så snart vi kunne løfte en ketcher, så der var altid liv og glade dage.

I anlægget måtte vi ingenting. Man cyklede ikke i anlægget. Det var vist kun beregnet til at spadserer i - på grusstierne. Der var gule emaljeskilte med sorte bogstaver, der forkyndte, at "Græsset må ikke betrædes" - og skilt i garagegården med "Leg og Boldspil forbudt". Og så var der jo også Hr. Ruus, formand i bestyrelsen, en særdeles streng herre, som vi børn havde stor respekt for. Vi var vel dengang en flok på omkring 10-12 unger, der ofte var samlet, og vi skiftedes til at holde øje med Ruus, der havde det med pludselig at dukke op for at kontrollere. Når så advarslen lød: "Ruus kommer", så forsvandt alle i hver sin retning - pist væk - indtil der var fri bane igen. Vi var godt nok bange for ham, men det var også lidt spændende, og det forhindrede os ikke på nogen måde i at gøre alt det, vi ikke måtte.

Der måtte kun være børn i anlægget til kl.20, så blev der kaldt ind. Mange forældre benyttede en klokke, fløjte eller gong-gong. Så ved spisetid og om aftenen lød der pludselig forskellige ringe-, fløjte eller piftelyde, som de pågældende børn genkendte og (måske) adlød. Men hvis de lod som om, de ikke hørte det, eller det ikke gik hurtigt nok, kunne en sur mor eller far komme ud og beordre det nærmeste barn til at skaffe Kirsten eller Per eller Ole til veje, og det måtte man så gøre.

Der var ikke så meget pjat dengang. Hvis vi var for støjende, kom forældre ud og tyssede på os.

Som sagt var der ikke tænkt særligt meget legeplads til børn. Dog blev der en gang i 30-erne sat en vippe op i trekanten Christian X's Allé og Engelsborgvej og en lille bitte, nærmest en en-mands sandkasse, men det blev hurtigt fjernet (et barn faldt vistnok ned af vippen og fik en bule i panden).

Men man kunne jo også lege ude på gaden dengang. Der var god plads til at hinke, sjippe og løbe på rulleskøjter og næsten ingen biler. Engelsborgvej var en blind vej, der endte med en sti op til den del af skolen, der var ny dengang. Og der var byggepladsen, hvor Christianskirken blev bygget fra 1940 og frem - et eldorado for børn i 10-års alderen og strengt forbudt. At kravle op i stilladset til kirketårnet var altså toppen.

Glemmes må heller ikke en meget vigtig del af vores liv: krigen mod bisserne fra Odinsvej - fjenden, der ville ind i "vores anlæg". Vi var flest, men de var størst, og nogle gange måtte vi have hjælp fra ældre søskende. Når man tænker tilbage, var det en enkel og ubekymret tid dengang i 30-erne.

Så kom krigen - den rigtige krig. Forældrene havde alvorlige ansigter. Der kom luftalarm og mørke gardiner for døre og vinduer. I begyndelsen tog man det meget alvorligt. Når sirenerne lød, styrtede man ned i kælderen, hvor man havde et lager af kiks, konserves og stearinlys til "hvis det værste skulle ske". En enkelt familie havde ligefrem udgravet et underjordisk rum i haven, som skulle agere beskyttelsesrum. Men efterhånden vænnede man sig til det og tog det noget mere nonchalant.

De to porte ved udgangene til Buddingevej og Engelsborgvej blev vistnok sat op i 1944, da Politiet blev taget af tyskerne, og mændene (fædrene) skiftedes til at gå vagt om natten, men blev vel trætte af det og overlod det snart til CB-erne (de såkaldte "føl"). Der var også sat et vagtskur op i garagegården.

Da krigen sluttede åbnedes portene men blev igen lukket, da der kom tyske flygtninge på Statsskolen.

Der var et helt særligt sammenhold i den tid - og altså også hos os børn i anlægget.

Aldrig glemmer man den aften i foråret 1945 efter meddelelsen i radioen om Danmarks befrielse. Da samledes vi helt spontant i anlægget og dansede ellevilde og syngende rundt med blomster og bøgegrene (hugget i det fine anlæg).

Og så kom tiden, hvor vi blev for store til at løbe og lege i anlægget. Vi blev konfirmeret og fik andet at tage os til og næste generation af unger tog over.

Men ét er sikkert: en bedre, sjovere og mere sorgløs barndom end vores i anlægget findes ikke. Og det selv om "Græsset må ikke betrædes".

Barn i 50-erne i "Rækkeland" og lidt om tiden herefter

Kristian Lund-Andersen

50-erne går for at have været et stille årti. Tiden var endnu præget af krigen, og det var først i 60-erne, at samfundet kom rigtigt op i omdrejninger med en kraftig stigning i levestandarden for ret mange.

Som barn i 50-erne med bopæl i "Rækkeland" følte man imidlertid slet ikke, at det var en stilfærdig tid. I det mindste ikke når man kom hjem fra skole.

Så gik turen for langt de fleste ud i anlægget, der også dengang var en herlig legeplads for børnene i rækkehusene.

Og der var mange børn dengang (det gjaldt i øvrigt for hele Lyngby Vest - i starten af 50-erne gik der således 1.600 børn på Engelsborgskolen).

Bebyggelsen var kun godt 20 år gammel, så rækkehusene var naturligt nok i helt overvejende grad beboet af familier med børn.

Hertil kom, at det var før fritidsordningernes tid (de fleste mødre var jo også hjemmegående), og der var ikke nær så mange fritidstilbud som nu. Fx dukkede TV først rigtigt op i 60-erne, og der var lang tid til, at Pc'en gjorde sit indtog.

Med de mange børn, der var, kunne det ikke undgås, at støjniveauet i anlægget var ganske højt. Selv om der sikkert har været flere voksne, der følte sig generet heraf, så mener jeg ikke, at der blev skredet ind over for det.

Derimod var der forskellige andre restriktioner, som ikke findes i dag.

Leg og boldspil i garagegården var således ikke tilladt. Det har da også været at læse på nogle skilte, der indtil i år har siddet over hver sin port. Er det ikke lidt synd, at de nu tilsyneladende er skrottet? De var jo ikke uden historisk interesse, og det måtte da - specielt efter opsætningen af kurvene til basketball - være klart for enhver, at de var helt uden retsvirkning.

Ved indkørslen til garagerne var der indtil omkring 1990 nogle gruber til haveaffald. De var forsynet med dæksler, som det var forbudt at træde på. Det var da også markeret ved skilte med følgende ordlyd: "Gruberne er kun til haveaffald, dækslerne må ikke betrædes". Det var dog noget, som ikke altid blev overholdt. Måske var det, fordi teksten ret hurtigt - ved udstregning af enkelte bogstaver - blev ændret til følgende: "Gruberne er kun til maveaffald, æslerne må ikke ædes"? Det var så datidens form for hærværk. Fredeligt, ikke?

I selve anlægget måtte der naturligvis ikke cykles, og der måtte heller ikke leges eller spilles bold på de 2 græsplæner op til tennisbanerne. Græsset måtte ikke betrædes. Der var dog allerede i 50-erne - og vist også en del tidligere - sket den ændring heri, at græsplænen mod øst i et vist omfang godt måtte anvendes både til boldspil og leg. Plænen kom herved efterhånden til at være noget sparsomt forsynet med græs. Derimod måtte græsplænen mod vest, den fine græsplæne, bestemt ikke anvendes til andet end til at kigge på. Så vidt jeg husker, blev det egentlig overholdt meget pænt.

Men hvad lavede børnene så i anlægget dengang?

Ja, ligesom nu var de vigtigste aktiviteter lege og boldspil.

For så vidt angår legene så var der for helt små børn ikke så gode muligheder i anlægget som i dag. Legepladsen kom først meget senere. Flere af rækkehusenes beboere indrettede derfor små legepladser i deres have til de mindste børn.

Jeg boede selv som barn i et sådant rækkehus. Den nederste del af haven var fyldt helt op med sand og fungerede således som en kæmpe sandkasse, som blev ivrigt besøgt af mange andre børn i anlægget. Også græsplænen bar præg af de mange børn, der frekventerede haven. Den endte med at være næsten uden græs, og da mine forældre på et tidspunkt fandt, at der trods alt skulle gøres noget ved det, så var enhver form for såning umulig. Jorden var alt for hård, og der måtte derfor rulles noget græs på fra en anden plæne.

Efter at jeg selv mange år efter overtog huset, har haven dog altid haft et meget mere grønt og frodigt præg.

De større børn legede også dengang ude i anlægget. Jeg fornemmer dog, at der blev leget mere, end der gør nu - og det var nogle lege, som vist efterhånden nærmest er gået af mode.

Er der fx nogen nu, der spiller kugler (til hul eller klink)? Og hvad med at spille land (med en kniv)? Spørgelegen halli-hallo er da vist også ret ukendt, og lege over hele anlægget, som ét, skjul og dåseleg, synes jeg, at man kun sjældent ser nu.

Men vi legede altså alt dette - og mere til - i 50-erne. Anlægget kom herved til at virke som et stort og meget levende aktivitetsområde.

Boldspillene var i første række rundbold, fodbold og tennis.

Både rundbold og fodbold blev spillet på plænen mod øst. Det var endt med at være helt i orden, når blot der blev spillet med en lille bold og ikke med en egentlig fodbold. Det kunne gå ud over de nærliggende haver, og samtidig havde tennishegnet måske heller ikke så godt af det. Hele plænen blev benyttet - der var jo ingen legeplads dengang.

Det skete imidlertid alligevel ikke helt sjældent, at der blev spillet med en rigtig fodbold. Men det var forbundet med en vis risiko.

Der kunne ske det, at Ruus, bebyggelsens mangeårige formand, pludselig dukkede op. Spillet gik da straks i stå. Og mærkeligt nok – spillerne blev også stående, indtil Ruus havde fået fodbolden udle-

veret. Den kunne så senere afhentes hos ham og da ledsaget af en kraftig formaning om, at sligt ikke måtte gentage sig.

Det var ikke så rart, men det satte nu ikke nogen stopper for, at der fortsat blev spillet med en rigtig fodbold.

En anden, der var ude efter bolde - og det gjaldt bolde af enhver art - var "boldæderen".

Han boede i et af rækkehusene lige op til "boldbanen". Tilsyneladende var han næsten altid hjemme, for hvis der ved et uheld røg en bold ind i hans have, så kom han hurtigt ud og bemægtigede sig den. Herefter kom bolden aldrig tilbage igen, så det var helt klart, at han måtte være boldæder.

Det var dog tennis, der også dengang var centrum for aktiviteterne i anlægget. Både for børn og voksne. Der var væsentlig flere end nu, der spillede, og banerne blev benyttet mere flittigt. Det var derfor ofte svært at komme til at spille, men der var alligevel mange, specielt nogle af børnene (jeg var selv et af dem), der spillede rigtig meget. Det var muligt, hvis man hele tiden stod på spring for at komme til, når en bane blev ledig - ofte blot nogle få minutter, inden de næste, der havde ret til banen, kom.

Langt de fleste var ikke specielt gode til tennis, så man kunne blive vidne til mange besynderlige slag. Men alle havde tilsyneladende stor fornøjelse af spillet. Der var dog nogle, der spillede ganske pænt - ikke mindst blandt børnene og de unge - og flere af dem fik derfor lyst til også at prøve lykken i Lyngby Tennis Klub, der jo indtil for 3-4 år siden lå lige på den anden side af Christian X's Allé. Det viste sig, at der var mange, der klarede sig rigtig godt derovre - udelukkende i kraft af det forudgående spil hos os selv - og i en længere periode, specielt i 60-erne, var det spillere herfra, der var helt dominerende i tennisklubben.

Lidt ind i 60-erne begyndte der at blive noget mere stille i anlægget. Det skyldtes først og fremmest, at de mange børn, der var vokset op sammen, nu var blevet ældre og derfor havde fået andre interesser end at komme ud i anlægget og lege. Og forældrene blev typisk boende, så der flyttede ikke så mange nye familier ind dengang.

Det ændrede sig dog noget i løbet af 70-erne, men selv om der herved igen kom flere børn i bebyggelsen, vil anlægget nok aldrig blive et aktivitetsområde for børn på samme måde, som det var i rækkehusenes første 30 år.

Der er stadig - ganske naturligt - væsentlig færre børn end dengang, og samtidig er der jo dukket en række andre fritidsaktiviteter op. Anlægget må vist derfor siges fortsat at have status som et særdeles godt tilbud for bebyggelsens børn - med større muligheder, fx legeplads, og færre restriktioner end tidligere. Men nu er det kun ét blandt mange andre fritidstilbud.

Der kan imidlertid ikke herske tvivl om, at vores bebyggelse, herunder måske navnlig fællesområdet, fortsat er noget helt enestående. Det er et rart og spændende sted at bo med mulighed for gode sociale kontakter, og samtidig er der tilsyneladende mange, ikke mindst børnefamilier, der fortsat godt kan tænke sig at flytte ind her.

Lad mit jubilæumsønske være, at dette må vare ved i mange år endnu.

At være barn i et trekantet rækkehusområde i vore dage

Barndom i anlægget omkring årtusindskiftet

Frederik Dyerberg Greisen

Jeg flyttede til Christian X's Allé 140 i 1994. Jeg var 5 år gammel, og det var en meget stor omvæltning i mit liv.

Før boede jeg på Nørrebro, hvor man skulle følges af sine forældre til legepladsen eller Fælledparken. Man var aldrig alene ude at lege. Pludselig boede jeg et langt mere frit sted, hvor man bare kunne gå ud i baghaven.... så befandt man sig i et "legeparadis".

Jeg følte mig hurtigt hjemme her. Jeg fik masser af legekammerater, og hurtigt lærte jeg børnene i anlægget at kende. Jeg tilbragte stort set al min tid derude i "legeparadiset". Allerbedst husker jeg aftenerne, hvor vi samlede en stor flok piger og drenge, både store og små, og spillede fodbold, rundbold eller dåseskjul.

Vi brugte selvfølgelig også anlægget om dagen, men der var noget specielt ved at være derude om aftenen. Jeg har også haft meget glæde af tennisbanerne. Den årlige tennisturnering er sjov. Tennis-sommertræningen med Kristian Lund var et hit.... Sådan gik det, både hverdag og weekend, indtil jeg var omkring 12 år.

Efterhånden som jeg er blevet større, går der længere og længere tid imellem aftenerne i anlægget. I dag er jeg der ikke så tit som dengang.... men det sker, at jeg går ud og spiller fodbold eller tennis. Og når jeg er derude, har jeg det altid rart.

Noget jeg sætter meget pris på og glæder mig til hvert år er den årlige sommerfest. Det er en speciel aften på mange måder. Vi er der alle sammen, vi spiser og hygger os, nogle danser og andre bager snobrød. Det er en tradition i de engelske rækkehuse, man ikke vokser fra, selvom man går fra barn til voksen.

Essay om et barndomsparadis

Maria Flarup Dons

Der var engang et lille paradis, der lå i midten af Kgs. Lyngby og i det bor jeg. Det var i hvert fald et paradis for mig. For det var det eneste sted, jeg kunne færdes frit, og ikke være under opsyn – fri, indtil kl. halv ni, så ringede klokkerne i Christianskirken, og man skulle hjem.

Det er utroligt, hvordan tiderne ændres – ikke for at lyde gammeldags. Paradiset er her stadig. Men det er altså ikke mere end otte år siden, vi gik fra dør til dør og spurgte, om der var nogen, der ville deltage i aftenens rundboldkamp. Det blev til børn i alle aldre, børn, som normalt ikke snakkede sammen. Men der om aftenen, var der et stort samarbejde på holdene. De største skød naturligvis længst, det gav respekt fra de mindre, og en plads bagest i køen til at slå. Når jeg var syg eller skulle i bad om aftenen, kunne man tydeligt høre råbene ude fra banen, og jaloux blev jeg. Jeg kunne se børnene spæne rundt oppe fra mit værelse og længtes efter at være derude.

Tiden har også påvirket på haven. Jeg hader at skulle skrive 'dengang' for det lyder som om, at jeg er 100 år. Men det var altså 'dengang'. Forandringer har fundet sted. En ting jeg elskede, da jeg var lille, var alle de gode skjulesteder, alle hulerne vi lavede. Det sted, hvor der voksede små skovjordbær, som vi selvfølgelig holdt hemmeligt, da det var i et begrænset antal. Og klatretræerne. En ting, jeg husker bedst, var 'Trolde træet', et stort, gran-agtigt træ, tæt på min have, men i den anden ende end legepladsen og rundboldbanen. Det var et dejligt klatretræ, både for store og for små. Man var helt isoleret derinde, og jo ældre man blev, jo højere kravlede man op. Kun de allerstørste kunne komme op i toppen og vove sig op på Taget. 'Taget' var et velkendt udtryk. Det var – og er meget forbudt, og meget eftertragtet. Det var os en gåde, hvordan der var deroppe, skønt man kunne se det tydeligt fra de fleste vinduer nær det.

Jeg kunne tydeligt mærke, at i de efterfølgende år, gik tingene meget hurtigt. Man var pludselig en af dem, der stod bagerst i køen, og skulle råbe efter de mindre børn. Og en dag, kom vi altså op på Taget. Da var det at jeg mærkede, at det nu var mig, der var en af de store, og at jeg havde overskredet grænsen til mellemlandet.

Det vil jeg huske fra Anlægget

Josefine Rying Larsen

Som en "stor" pige på 21/2 år flyttede jeg ind i huset på Christian X's Allé 154. Det var meget nyt for mig. Før boede jeg i en 3 værelses lejlighed nede på Duosvej. Nu var alt pludselig meget større, og der blev plads til alt sit legetøj og til at have venner hjemme og lege på sit "eget" værelse... Det var dejligt at have både sin egen have og legepladsen, tennisbaner m.m. ude på et fællesareal.

Jeg nød specielt meget i starten at være ude i vores egen have, hvor vi havde et svømmebassin og et legetelt. Men senere fandt jeg jo ud af, at det var sjovt at være ude på legepladsen, hvor der næsten altid var andre børn, og senere hen være ude at spille rundbold m.m. sammen med de andre børn om aftenen. Det var en god ting at kunne omgås andre, inden man kom i skole og skulle lære en masse nye børn at kende.

Jeg blev senere hen meget glad for tennisbanerne... Det var sjovt at spille tennis derude og blive trænet af Kristian Lund om aftenen. Det var sjovt, når der en gang om året blev afholdt tennisturnering, selvom jeg ikke lige var den bedste tennisspiller og heller ikke den bedste taber, men jeg har alligevel fået nogen gode minder ud af det.

Når jeg bliver ældre og flytter hjemmefra, vil mit bedste minde nok være den årlige sommerfest. Det har man brugt mange gode timer på, og jeg synes altid, det har været godt arrangeret og forberedt med både boder, musik m.m.

Nu hvor jeg er blevet ældre, benytter jeg mig ikke så meget af anlægget mere, men jeg har jo haft mange gode minder derfra. Jeg synes også, det var fantastisk som mindre at holde børnefødselsdage herude. Der var meget plads, og man kunne lave sjove skattejagter ude på anlægget.

Jeg håber, at de arrangementer, vi har nu, også vil blive holdt fremover - ikke mindst for vores skyld, men også for de nye beboere der flytter ind her, så de får de samme gode muligheder og oplevelser, som vi har haft.

Fem år der forandrede anlægget

Hanne Krag og Erik B. Aksig

Som det fremgår af artiklerne om børnenes legemuligheder i anlægget i de første år, var det et forhold børnene godt kunne ønske sig forbedret. Og dette understøttes af forskelligt skriftligt materiale fra ejerlaget – i form af regnskabsoplysninger og referater, samt ikke mindst en række originale dokumenter og andet arkivmateriale fra ADU (Anlæggets Demonstrerende Ungdom), der i 1969 (tilsyneladende stærkt inspireret af tidens ånd) gik i gang med en omfattende kampagne for bedre legepladsmuligheder.

Det fremgår af ADU's opgørelse, at der på dette tidspunkt var børn i 18 af rækkehusene, altså kun hvert fjerde hus.

Hele dette kapitel er skrevet på grundlag af arkivmateriale af forskellig slags og belyser emnet og historien ved citater fra blandt andet indkaldelser til og referater fra generalforsamlinger.

Bestyrelsens håndtering af problemer med børns leg i perioden frem til 1969

Kassebog 1956/57

1957, juni 23, bilag 123, Pigtråd – garager m.m. 373, 50 kr. (udgift).

Ekstraordinær generalforsamling marts 1967

Behandling af Forslag, stillet af 10 Medlemmer om Anskaffelse til Legepladsen, af a) Kævler til at klatre i, b) Gynge med 2 Sæder c) Vippe, d) Kolbøttestativ og e) Balancebom. De hermed forbundne Udgifter anslaaer Forslagsstillerne til ca. 2.000 Kr., som foreslaas dækket gennem et Bidrag paa 30 Kr. fra hvert Medlem.

Forslaget blev efter en langvarig diskussion afvist ved skriftlig afstemning med 36 nej, 15 ja og 2 blanke.

Ordinær generalforsamling oktober 1968

Formanden fremhævede i sin beretning på ny forbudet imod leg på Ejerlagets græsplæner og bad om alle medlemmers medvirken til forbudets overholdelse. Han beklagede i denne forbindelse, at det havde været nødvendigt i begyndelsen af august at udsende et cirkulære vedr. indskærpelse af forbudet om cykling i anlægget.

Cirkulære til ejerlagets medlemmer maj 1969

Efter derom modtaget henstilling henledes opmærksomheden på, at al leg, herunder boldspil og cykling, i garagegården er forbudt. Dette gælder også cykling overalt i midterarealet, jfr. Ordensreglerne. Forældre opfordres indtrængende til at indskærpe deres børn dette forbud.

Desværre ser bestyrelsen sig atter i år nødsaget til at gøre opmærksom på, at der iflg. Ordensreglerne ikke må leges på anlæggets græsplæner, ligesom klatren i anlæggets træer, låger, tennisbanernes indhegning og på affaldsgruberne samt leg eller færdsel på garagebygningens tag ikke er tilladt.

Ordinær generalforsamling oktober 1969 (Pkt. 2 Formandens beretning)

Formanden omtalte i sin beretning at børnene desværre stadig forårsager ødelæggelser på ejerlagets ejendele, især på garagebygningerne, hvor garageportene er blevet beskadiget både før og efter lakering i juli, hvor taget til en garageudbygning er trampet itu ved – forbudt – opgang til garagetage, som småpiger er set anvende til cykling! Af samme grund skal en del pigtråd fornyes og 9 garageruder skal udskiftes efter hærværk (stenkast, skydning). Med dette som baggrund indskærpedes med cirkulære af maj 1969 forbud mod leg og cykling og ordensreglernes bestemmelser i øvrigt. (Kommentar: der optræder ikke indkøb af pigtråd i kassebogen, dog er der bogført en udgift til reparation af hegn.)

Det videre forløb af denne generalforsamling følger senere efter en gennemgang af materiale om "Græsrodsbevægelsen ADU" og et "Motiveret forslag til dagsordenpunkt om legeplads".

Græsrodsbevægelsen ADU (Anlæggets Demonstrerende Ungdom)

I foråret 1969 smittede tidens almindelige oprørske stemning af på børnene i anlægget, og der blev iværksat en aktion med det formål at opnå en legeplads – først og fremmest en indrettet legeplads. Aktionen bestod blandt andet af en indsamling af meninger om indretning af en legeplads. Materialet rummer også forskellige tegninger med indretningsforslag. Nedenfor er gengivet tre husstands-omdelte breve og en tale til generalforsamlingen 29. oktober 1969.

Brev nr. 1

EN LEGEPLADS TIL BØRNENE

Søndag d. 11/5 gik repræsentanter for børnene rundt til forskellige husstande og spurgte, om de ville være med til at give børnene en legeplads. Mange spurgte imidlertid, hvilken slags legeplads der tænktes paa. Dertil var der 3 forslag:
1: En græsplæne
2: En asfalteret plads
3: En legeplads med gynger o.l.

Torsdag d. 15/5 vil repræsentanter for børnene igen gaa rundt og samle underskrifter ind, idet vi haaber at De til den tid har taget stilling til spørgsmålet.

B Ø R N E N E

.....

Brev nr. 2

EN LEGEPLADS TIL BØRNENE

Torsdag d. 15/5 og ugen efter blev der, som tidligere annonceret, holdt en underskriftindsamling med det formål, at børnene skulle have en legeplads. Resultatet af indsamlingen blev, at et flertal af beboerne gerne ville give børnene en legeplads. Af de tre former for legeplads der var foreslået var der 34 krydser ved en græsplæne, 11 ved en asfalteret plads og 12 for en legeplads med gynger o.lign. (Det må bemærkes at der gerne måtte sættes kryds ved flere ting på én gang). Der var således 39, der skrev under. Imidlertid var der kun 29 der stemte imod, mens der fra 7 husstande ikke blev svaret, da vi ringede på. Resultatet, af indsamlingen er nu afleveret til bestyrelsen, idet vi håber den vil gøre noget ved sagen.

B Ø R N E N E

Brev nr. 3

ANGÅENDE GENERALFORSAMLINGEN D 29/10

Paa den nært forestående generalforsamling beder vi Dem komme og stemme paa de forslag, der vil gavne børnene. Er De forhindret i at komme, beder vi Dem benytte Dem af en fuldmagt, idet vi haaber, at forslagene ikke bliver forkastet.

BØRNENE

.....

Talen der blev holdt på generalforsamlingen 29. oktober 1969 af en repræsentant for børnene

Kort før sommerferien afholdt børnene en demonstration til fordel for bedre legemuligheder i anlægget. Derefter blev der afholdt en underskriftindsamling, der gav flertal for frigivelse af græsplænerne. De to andre forslag med asfaltering af gruspladsen og opstilling af gynger og lignende, fik en ringere tilslutning.

Efter underskriftindsamlingen blev der holdt nogle møder med børnene, hvor der bl.a. blev udformet et tegnet forslag, af den legeplads, børnene gerne ville have, og det viste sig at man var særlig interesserede i en græsplæne og nogle legehuse.

At der er behov for en legeplads, viser sig tydeligt ved at man leger i garagegaard og lignende steder, hvilket man ikke ville gøre i nær saa høj grad, hvis man havde en god legeplads. De store børn har selvfølgelig mulighed for at gaa andre steder hen at more sig, men det har de smaa i hvert tilfælde ikke.

Motiveret forslag til dagsordenpunkt om legeplads

B Ø R N E N E sendte et brev med resultatet af underskriftindsamlingen til bestyrelsen, der den 20. juni 1969, efter at have afholdt et bestyrelsesmøde herom, gjorde medlemmerne opmærksom på, at etablering af legemuligheder i anlægget var et generalforsamlingsanliggende, hvorfor interesserede medlemmer henvistes til inden den 1. september 1969 at fremsende et skriftligt motiveret forslag til behandling på den ordinære generalforsamling i oktober.

En behjertet fader med ordet i sin magt formulerede et sådant forslag og sikrede dermed, at børnenes hjertesag ville blive behandlet på den ordinære generalforsamling den 29. oktober 1969. Brevets indhold er gengivet nedenfor.

Til bestyrelsen for ejerlaget for matr.nr. 23 ao af Lyngby.

31. august 1969

I anledning af bestyrelsens skrivelse af 20. juni d.å. vedrørende "Børnene"s forslag om at etablere legemuligheder i anlægget skal jeg stille følgende forslag til dagsordenpunkt for den kommende ordinære generalforsamling:

6. Etablering af legemuligheder i anlægget.
  - a. Ændring af ordensregler for midterarealet.
  - b. Nedsættelse af udvalg til at udarbejde forslag til indretning af legeplads og vilkår for benyttelse af denne.

Ad a. "Børnene"s aktion i foråret 1969 for bedre legemuligheder havde sit umiddelbare grundlag i de gældende ordensregler for midterarealet, der for en række punkters vedkommende føles at sætte urimeligt snævre grænser for børnenes udnyttelse af arealet, navnlig selvfølgelig når disse regler benyttes af medlemmer som hjemmel til påtale.

En opmærksom gennemlæsning af reglerne afslører da også klart, at de er fastsat ud fra tidligere tiders syn på børn og barnlig adfærd. De forbyder omhyggeligt detaljeret en lang række handlinger – iøvrigt så detaljeret at modsætnings slutninger måtte være tilladt - hvoraf nogle indlysende er uheldige og dermed forbyder sig selv og andre lige så indlysende er fornøjelige og uskadelige og derfor ikke bør være forbudt.

På "Børnene"s vegne stiller jeg forslag om at ordensreglernes pkt. 2, pkt. 5, stk.1 og pkt. 8 ophæves og at der foretages følgende ændringer:

pkt. 3 .Ordene "Cykling og" udgår.

pkt. 5 stk.2 Ordene "i anlæggets træer" udgår.

pkt. 6 formuleres således:

Boldspil og cykling i garagegården er forbudt.

Det rigtige ville efter min opfattelse være at indskrænke "ordensreglerne" til at omfatte de praktiske anvisninger som nu findes, f.eks. i pkt. 10, 11 og 16 og en generel bestemmelse om, at benyttelsen af såvel private arealer som fællesejede arealer skal foregå under gensidig hensyntagen. Som talsmand for "børnene" indskrænker jeg mig til ovenstående konkrete ændringsforslag som netop tilstrækkelige til at fjerne de mest følelige begrænsninger af børnenes ønsker om naturlige udfoldelsesmuligheder,

Ad b. "Børnene"s aktion mandede ud i forskellige tanker om at indrette en egentlig legeplads. Jeg finder at denne tanke er overvejelse værd, men mener at der er en række punkter, der trænger til afklaring inden et konkret forslag fremsættes. Det gælder spørgsmålene om, hvorledes en sådan legeplads skal indrettes, hvorledes indretningen skal finansieres og hvilke vilkår, om nogle, der skal gælde for dens benyttelse.

Jeg foreslår derfor, at generalforsamlingen beslutter at nedsætte et udvalg til at undersøge disse spørgsmål og fremkomme med konkret forslag til beslutning til en ekstraordinær generalforsamling inden 1. februar 1970. Nogle repræsentanter for børnene indvælges som medlemmer af udvalget.

Det opfølgende arbejde i ejerlaget

Ordinær generalforsamling 29. oktober 1969 (Pkt. 6, behandling af forslag)

Under dagsordenens pkt. 6 besluttedes det ved en afstemning, at en repræsentant for børnene kunne få ordet for en indledende tale, hvorefter medlemmerne kunne begynde diskussionen.

Forslaget om lempelser i Ordensreglerne blev afvist, mens forslaget om "Nedsættelse af udvalg til at udarbejde forslag til indretning af legeplads og vilkår for benyttelse af denne" blev vedtaget med stemmerne 31 for, 18 imod og 5 blanke.

Udvalget blev derefter nedsat med deltagelse af tre fruer, en direktør og en advokat.

(Kommentar: altså tre kvinder og to mænd, som reelt repræsenterede forældrene i et pænt omfang.)

Generalforsamlingen henstillede til udvalget at lade en af "børnene" udvalgt repræsentant få lejlighed til at mødes med udvalget.

Et efterfølgende forslag fra salen om at omdanne tennisbanerne til legeplads fandt ikke tilslutning.

Legepladsudvalgets arbejde 1969-70

Udvalget gennemførte en undersøgelse af holdningen hos medlemmerne til etablering af legeplads og betaling herfor og fremsendte i 1970 en redegørelse til bestyrelsen med en række forslag. Godt 1/3 af medlemmerne – herunder også medlemmer uden børn i legealderen – stillede sig positiv overfor tanken om indretning af en legeplads og gav skriftligt tilsagn om økonomisk bistand (spændende fra 5 til 200 kr.), sammenlagt ca. 3.000 kr. Udvalget foreslog en løsning med tilsåning af et areal med græs, et legehuse, der kunne indkøbes som byggesæt, og klatretræer, der kunne fremskaffes ved at fælde halvdelen af birketræerne omkring tennisbanen.

(Kommentar: Arealet er det, der nu er legeplads, og som i 1970 henlå som et jordareal.)

Ordinær generalforsamling 29. oktober 1970

På generalforsamlingen blev der stemt om følgende spørgsmål "Ønskes der reetablering af det til legeplads udlagte areal, således at det kan kaldes en legeplads?" Afstemningen blev 22 ja, 19 nej og 2 blanke. Generalforsamlingen pålagde legepladsudvalget at fortsætte sit arbejde og henstillede til den nye bestyrelse nøje at sikre det økonomiske grundlag for de planlagte dispositioner.

Ordinær generalforsamling 25. oktober 1971

Formanden omtalte, at det nedsatte legepladsudvalg havde bedt ham under beretningen at meddele, at udvalget havde ladet opsætte et klatretræ og et gyngestativ. Endvidere var en del af legepladsarealet blevet tilsået med slidstærkt græs og området var omgivet med et midlertidigt hegn. Ved indsamling var der tilvejebragt 3.032 kr., hvoraf der var anvendt 2.844,11 kr. således at der resterede en kassebeholdning på 187,89 kr.

Formanden omtalte, at det på sidste års generalforsamling var blevet pålagt bestyrelsen nøje at følge udvalgets økonomi. Det havde bestyrelsen forstået således, at man navnlig skulle påse, at der ikke af ejerlagets midler blev anvendt penge til etablering af legepladsen. Dette kunne meddeles heller ikke var sket.

Ordinær generalforsamling 30. oktober 1972

Formanden omtalte, at legepladsudvalget ikke havde foretaget sig yderligere i det forløbne år, men at kassebeholdningen på 187,89 kr. stadig skulle være i behold.

På generalforsamlingen blev det vedtaget at nedsætte et trivselsudvalg, der i sine forslag skulle tage hensyn til alle aldersklasser i ejerlaget.

Ordinær generalforsamling 30. oktober 1973

Formanden omtalte i sin beretning, at børns færden i anlægget var ikke blevet hverken værre eller bedre end tidligere år, men at der selvfølgelig skete påtale fra bestyrelsens side, når overtrædelser blev observeret. Endvidere kunne han berette, at trivselsudvalget havde anlagt en ny sandkasse på legepladsen.

Trivselsudvalget havde fremsendt forslag om, at der på tennisbanens østlige hegn (mod legepladsen) blev opstillet en ca. 2 m høj og 4 m lang trævæg, der kunne benyttes på begge sider. På tennisbanen kunne man træne slag uden at være afhængig af en spillemakker, og på legepladsen kunne den forhåbentlig tiltrække garagegårdens boldspillere, således at boldspillet her ville blive bragt til ophør. Forslaget blev trukket tilbage på generalforsamlingen.

Ekstraordinær generalforsamling 11. februar 1974

Som et ud af tre forslag på en ekstraordinær generalforsamling foreslog bestyrelsen, at der til nye legeredskaber blev afsat en rådighedssum på 1.000 kr. til trivselsudvalget. Efter en række positive indlæg dog med det forbehold, at der ikke blev opsat særligt støjende legeredskaber, blev forslaget vedtaget. (Kommentar: det fremgår af kassebogen at der endda blev forbrugt 1.333,65 kr. af Ejerlagets midler til legepladsformål i det aktuelle regnskabsår.)

Ordinær generalforsamling 20. oktober 1974

Formanden meddelte i bestyrelsens årsberetning, at legepladsen var udbygget, delvis finansieret ved frivillige bidrag.

Efterskrift

Erik B. Aksig

Hanne Krag var en af de tre fruer, der blev valgt ind i legepladsudvalget på generalforsamlingen i 1969, og hun har til brug for denne artikel omhyggeligt gennemgået familiearkiverne for at finde det relevante materiale. Festudvalget er Hanne Krag megen tak skyldig for dette arbejde. Materialet er suppleret på et par enkelte punkter med oplysninger fra gammelt regnskabsmateriale, der beror hos Erik B. Aksig, som er tidligere kasserer i ejerlaget. Det forløb, der skildres i denne artikel, belyser den smertefulde proces det kan være at ændre et samfund efter tidens krav.

Som de fleste beboere i rækkehusene ved, er legepladsen i anlægget med jævne mellemrum blevet istandsat, forbedret og udbygget med frivillig arbejdskraft, men nu med penge fra Ejerlagets almindelige kasse og lykkeligvis også legater uddelt fra Johannes Fog Fonden.

Det var altså en varig forandring i Ejerlagets officielle holdning til børns leg og legepladsindretning, der skete i perioden 1969-74.

Samtidig gennemførtes der gradvist et generationsskifte i bestyrelsen, idet der i løbet af disse fem år skete flere ændringer af bestyrelsens sammensætning, herunder en række formandsskifter.

Det helt særlige ved hus og have

Buddingevej 32A - Kristian Lund-Andersen

Min baghave må vist siges at være ganske grøn og frodig. Hvem skulle tro, at haven tidligere har været en blanding af en ørken (en kæmpe sandkasse for børn) og en stenhård græsplæne næsten uden græs (godt slidt ned ved mange børns brug af den)? Men det er altså lykkedes. Hvordan mon?

Som flere måske har bemærket, står der et stort bur på min altan. Det har der gjort i mange år, og nogle har måske spekuleret over, hvad det bruges til. Det er dog snart 50 år siden, at det har været i anvendelse. Dengang var der imidlertid rigtig mange undulater, der havde deres bolig her. De trivedes godt - både sommer og vinter - og deres kvinden blandede sig smukt med den øvrige fuglesang og med trafikstøjen, der var langt fra nutidens niveau.

Der er også lidt gammel graffiti på min loggia. Ligesom på Christian X's Allé 162 er der tale om en underskrift. Hos mig er det dog ikke politiet, der har været på spil, men min barndoms kæreste, Hanne. Hun boede lige ved siden af, men forsvandt desværre næsten ud af min tilværelse, da familien flyttede fra rækkehusene i 1952.

Noget andet, der forsvandt i begyndelsen af 50-erne, var rønnebærtræerne langs de to små veje ind til garagegården. De udgjorde et ganske pænt supplement til hækkene til de 4 haver op til adgangsvejene, men de afgav også meget ubehagelig skygge - ikke mindst de træer, der var nærmest rækkehusene på Buddingevej. Så de endte med alle at måtte lade livet.

Christian X's Allé 134 – Inga Rasmussen og Kristian Pedersen

Vores indretning af 2. sal, især trappen fra 1. til 2. sal, som er lavet af en lokal snedkermester. 2. sal er indrettet som en kombineret fjernsyns-, computer og syrum.

Vi kan altid forklare hvor vi bor, nemlig huset med ”det hvidgrå stakit” i forhaven.

Christian X's Allé 136 – Margrethe Thomsen og Bjarne Olsen

Verden er ikke altid så stor.

I 1989 flyttede vi ind i vores dejlige hus, som vi havde købt ubeset og på stor afstand. Det køb har vi aldrig fortrudt. Man bor åbenbart længe i ”anlægget”. Faktisk er vi kun nr. to ejer.

Da Bjarnes forældre første gang trådte ind i vores nye hjem, sagde Bjarnes mor: ”Her har jeg været før - det trappegelænder har jeg kuret ned ad som barn”. Ved nærmere granskning af hukommelsen kunne hun huske, at hun som barn havde været på sommerferie i Lyngby hos en familie Nørgaard, der boede i et rækkehus på Buddingevej (et af dem på den anden side af vejen). De var i familie med Nørgaards, som vi havde købt huset af, og hun kom her for at lege med deres børn.

Christian X's Allé 140 – Charlotte Dyerberg og Peter Greisen

Når jeg kigger på vores rækkehus fra vejsiden slår det mig hver gang, hvor hyggelige husene ser ud med de små forhaver og beplantningen. Vores nabo og vi plantede for nogle år siden en bøgehæk, der nu er vokset op i en passende højde og som passer godt til huset. De omkring liggende huse har også fået skiftet tagene indenfor de seneste par år og husene fremstår som homogene og velholdte.

Vi overtog vores hus i 1994. Da vi flyttede ind i huset var der en stenmosaik i loggiaen, som en af de tidligere ejere havde fået lavet. Det gør huset nemt at kende for besøgende – huset med ”fugle mosaikken”. Går man lidt tættere på entredøren vil man opdage, at der er skrevet med blyant på en del af murstenene omkring hoveddøren. ”Ingen drikkepenge” står der på en af stenene.

Når jeg står på stien i fællesanlægget og kigger op mod vores hus er noget af det første, jeg lægger mærke til, den dobbelte havedør med de små palærunder. Set fra enden af haven omkranses havedøren af to gamle frugttræer – et pæretræ og et æbletræ – der blomstrer lyserødt og hvidt om foråret.

Haven støder op til legepladsen i fællesanlægget og fra havelågen har man et godt overblik over både græsplænerne, tennisbanerne og legepladsen. Specielt om sommeren er der et dejligt livsbekræftende liv i anlægget med legende børn og voksne, der spiller tennis. Et blik over hækken resulterer ofte i en kold øl og en sludder med en af naboerne i den sene eftermiddagssol. Løfter man blikket en smule yderligere kan man fra haven se ud over det let skrånende anlæg og de smukke rækkehuse.

Christian X's Allé 142 – Kirsten og Gregers Østrup

Når man har boet i sit hus i næsten 50 år (49!) må man da være glad for det. Klassisk ”engelsk” rækkehus i Trekanten – og Christian X's Allé er endda den roligste. Vi har gode naboer og et vel-fungerende Ejerlag.

Hus og have passer os fint. Huset har fuld kælder – og er vist nok det eneste i Trekanten, som har kælderopgang til havesiden – dejligt.

I haven dyrker vi ukrudt, f.eks. brombær. Har aldrig plantet nogen, men høster over 5 kg fine bær om året. Det højeste træ i haverne, en bævreasp, er oprindeligt ukrudt i vores søns altankasse. I for-haven giver en ægte fransk vinstok (Merlot) fine umodne druer – uspiselige – men gode til rødgrød!

Christian X's Allé 154 – Malene Rying og Bo Larsen

Vores flagstang var vist nok den eneste, da vi flyttede ind i 1994. Siden er der kommet endnu et par stykker til, men kun vores har guldknop!

Uægte jasmin og Helena-rose fylder det meste af vores baghave og er egentlig alt for store til en rækkehave, men vi nænner ikke at ændre på det – vi nærmest bor i baghaven i blomstringstiden. Synd den er så kort!

Christian X's Allé 162 – Lissa og Erik B. Aksig

Vi har selv købt og betalt et keramikskilt med vores husnummer på et marked på Oxford Street i London – og vi var virkelig spændt på, om det ville komme med posten, når det var færdigt.

Ved vores hoveddør er der blyantskriverier fra 30-erne. Bl.a. to gange underskrift af Ole Nørgaard, der tilbragte sin barndom i rækkehuset Christian X's Allé 136, og senere blev vicepolitidirektør i København uanset denne tidlige grafittivirksomhed.

I haven har vi et gammelt magnolietræ, der bare blomstrer så flot hvert år, endda to gange – i april/maj inden der kommer blade og igen i august.

I haven har vi også en ”familie”hosta. Den er en aflægger af en hosta fra Eriks barndomshjem, og er oprindeligt sat på Eriks oldeforældres gravsted på kirkegården i Ringe på Midtfn, hvor den stadig står, selv om gravstedet er sløjfet. Hostaen er altså ældre end rækkehuset.

Christian X Allé 164 – Connie Palle og Jan Andersen

Her bor vi med vores søn Emil og vi har den store fornøjelse, at vi fra køkkenet kan se lige ud på Erik og Lissas store flotte magnolietræ!

I vores hus har tidligere boet direktør Andreas Ruus med frue og søn. De boede her fra 1950-1996. Ruus var formand for Ejerlaget i en lang årrække. Efter sigende var han en meget streng formand, som ikke ville tillade ophængning af vasketøj i haverne ligesom al boldspil var forbudt i anlægget.

Hr. Ruus var meget fin mand med pige i huset, og rygten fortæller, at hun blev beordret til at holde fyrkældereren så ren, at han kunne gå derned i kjole og hvidt uden at blive snavset.

I kælderen står hans pengeskab stadig og troner - det ligner grangiveligt en Franz Jäger fra 1939.

Engelsborgvej 53 – Hanne Krag

Hvis noget er værd at nævne, kan det være:

- At huset har en af de meget få forhaver, hvor der bliver slået græs.
- At havevinduet i stuen er udvidet på en tiltalende måde til tre fag af en tidligere ejer så det er i overensstemmelse med bebyggelsens stil.
- At baghaven rummer bebyggelsens eneste valnøddetræ.
- At huset i øvrigt ikke har været udsat for væsentlige forandringer, siden vi flyttede ind i 1964.

Engelsborgvej 75 – Ane Agerskov og Ulrik Brostrøm

Vi er nu 4. generation som har boet på denne adresse. Min farmor og farfar flyttede ind i slutningen af 50'erne og min far boede der i en del år. Da min farmor flyttede på plejehjem rykkede næste generation ind og det er mig. Vi fik en lille pige i marts måned og hun er så fjerde led.

Engelsborgvej 83 – Helle Faurschou

Vores have er lidt atypisk i formen, og vore gamle æbletræ er karakteristisk for haven. Sandsynligvis er træet plantet umiddelbart efter bebyggelsens tilblivelse. Træet har en magnetisk kraft på store og små og er i årenes løb blevet brugt som klatretræ, gyngestativ og samlingspunkt for en hyggelig snak. Desuden blomstrer det med sart lyserøde blomster i maj måned og giver gode madæbler i september måned.

.....

Og så er banen klar til de næste 75 år.